

[A. Johansen.]

at en Række af de Bestemmelser, som nu ændres, var gennemført af alle fire Partier. Ogsaa i 1927 røg der imidlertid en Mængde Bestemmelser, som tidligere var gennemført af alle fire Partier; de blev sablet ned ganske uden Hensyn til forudgaaende Enighed, blot for at fremme et ganske bestemt Formaal: at skære Socialforsikringen ned. Der var ingen Barmhjertighed, det nyttede ikke at tale om, at der før havde været Enighed. Intet af de Forslag, der er stillet nu, er af en saa haardhændet Karakter som de i 1927 gennemførte Bestemmelser.

Naar det ærede 5te Medlem for 4de Kreds benytter Udtrykket „demokratisk Bestemmelse“ i Forbindelse med Opbygningen af Arbejdsløshedsforsikringen, er det mig svært at fatte, hvori det særlig demokratiske skulde ligge. Den oprindelige Lov sagde, at man kunde danne enten landsomfattende faglige Kasser eller Lokalkasser, omfattende alle Fag, og dengang var der skam ikke Tale om Demokrati eller ej. Jeg ved overhovedet ikke, hvordan man skal bære sig ad med at putte Begrebet „demokratisk“ ind i Opbygningen af en Forsikring, naar den tages som Helhed. Man har simpelt hen villet lave Politik paa Sagen, naar man nu foreslaar Loven ført tilbage til den Skikkelse, den havde før 1927. Jeg for mit Vedkommende har, naar jeg har talt paa mit Partis Vegne, ikke et eneste Øjeblik nævnt noget bestemt Tilfælde, men naar man endelig vil sige, at der her begaas Vold, sættes Pletter o. s. v., vil jeg gøre opmærksom paa, at nærmere uddybet vilde Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 6, Stk. 3, betyde en Sprængning af de bestaaende Arbejdsløshedskasser. Lige saa vel som man fra anden Side har benyttet det Udtryk, at man kæmpede for Livet, maa det være lovligt for de danske organiserede Arbejdere, de danske Arbejdere, der er forsikret gennem de faglige Arbejdsløshedskasser, at kæmpe for Livet. For hvis det er lovligt paa eet Omraade under Henvisning til en bestemt Opfattelse at sige: Nu skal vi have Lov til at lave en lille Historie for os selv — hvor ligger saa Begrænsningen for, hvor noget saadant kan laves? Det er en rent menneskelig Tilbøjelighed, at man gerne vil slippe saa billigt som muligt, og den eksisterer ogsaa inden for Arbejdernes Kreds. Det er ingen Hemmelighed, at de Arbejdere, der er bedst og sikrest stillet, ikke er de mest villige til at betale. Altsaa, hvis man siger: Giv alle vore fastansatte Arbejdere Adgang, beskyt dem mod Lovbestemmelser, lad dem faa at vide, at de ikke

behøver at bryde sig om, at der er noget, der hedder Arbejdsløshed i Danmark, naar de først er kommet paa den sikre Side selv —, ja saa ligger der deri en Fare, som hidtil er undgaaet, fordi der trods alt er større Solidaritet, end man kender andetsteds, mellem de forskellige Fags Arbejdere. Men vi ønsker ikke at have denne Bestemmelse staaende, den er i Strid med alt, den er paatvunget os. Der er intet som helst forkasteligt i, at vi paa et Tidspunkt, hvor der er Mulighed derfor, søger at ordne Forsikringen paa den Basis, som den havde i sine første 20 Aar. Med Demokrati eller Ikke-Demokrati har det overhovedet intet at gøre.

Jeg behøver ikke at gentage den højtærede Socialministers Betragtninger angaaende Ikke-Forsørgere. Kun vil jeg gerne have Lov til endnu en Gang at understrege, at det Forhold, som er skildret af det ærede 5 Medlem for 4de Kreds (Stensballe), vilde aldrig være fremkommet, saafremt man ikke i 1927, under Protest fra Arbejdsløshedskasserne, havde gennemført en Sænkning af Ikke-Forsørgernes Forsikringsret; de vilde aldrig være kommet op paa Højde med Familieforsørgere, i alt Fald ikke være naaet op til Familieforsørgernes Maksimum.

Der blev sagt med Hensyn til de Bestemmelser, som er foreslaaet angaaende Fjernelse af 10 Maaneders Bestemmelsen og angaaende Lempelse af den Bestemmelse, hvorefter et Medlem, som ikke i Løbet af 3 Aar havde haft 26 Ugers Arbejde, skulde miste Understøttelsen, at de var ganske urimelige, for vi havde 5 000 arbejdsledige — jeg tror, der blev sagt arbejdssky —, som der ikke var nogen som helst Anledning til at holde Haanden over. Man har ogsaa i et Ændringsforslag givet Anvisning paa, hvordan Sagen skulde ordnes. Det er imidlertid ikke helt rigtigt, det er oven i Købet meget langt fra at være rigtigt, at de 5 000 er arbejdssky. Jeg har før haft Lejlighed til at vise, hvordan Halvdelen af disse Mennesker inden for et Tidsrum af 4 Aar selv i en meget stor Arbejdsløshedsperiode havde været i Arbejde. Det drejer sig for en stor Del om dem, der er blevet 55 Aar, og som Arbejdsgiverne ryster paa Hovedet af, naar de kommer og spørger, om de kan faa noget at bestille. En anden og ikke ringe Del er de ganske unge Mennesker, som Arbejdsgivere, Haandværkere og industridrivende spyd ud paa Gaden som udlærte, og som faar Lov at gaa der og drive, fordi der ikke er noget for dem at bestille, og som efterhaanden maa forlade Faget. Her har man